

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 6C/5/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212200812
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Sitáriková
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2021:3212200812.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudkyňou JUDr. Monikou Sitárikovou v spore žalobkyne: K. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, XXX XX K. H. C., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Martin Bartko - JUDr. Silvia Bartková, so sídlom Piaristická 6667, 911 01 Trenčín, proti žalovaným: 1/ Z. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, XXX XX K. H. C., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Zuzana Čížová, s.r.o., so sídlom Jesenského 69, 957 01 Bánovce nad Bebravou, 2/ Z. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, XXX XX K. H. C., právne zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Zuzana Čížová, s.r.o., so sídlom Jesenského 69, 957 01 Bánovce nad Bebravou, 3/ Z. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. D. XXX/XX, XXX XX H. - C., 4/ A. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/X, XXX XX S., zastúpený žalovanou 3/ Z. U., 5/ B. S., rod. Z., zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, 817 15 Bratislava, 6/ B. Z., zastúpený Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, 817 15 Bratislava, 7/ N. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, XXX XX K. nad C., 8/ B. Z., zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, 817 15 Bratislava, 9/ N. N., zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, 817 15 Bratislava, 10a/ T. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. N. XXXX, L., XXa/ R. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. nad C. XX, XXX XX K. nad C., 11b/ G. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX X. XX, 11c/ A. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Z. XXX, 11d/ A. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX, XXX XX K. nad C., zastúpený žalovanou 11b/ G. S., 12/ N. S., zastúpený Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, 817 15 Bratislava, 13/ B. S., zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, 817 15 Bratislava, 14/ Obec Šípkov, so sídlom 956 53 Šípkov, IČO: 00 800 074, 15/ Z. N., zastúpený Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, 817 15 Bratislava, 16/ A. O., zastúpený Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, 817 15 Bratislava, 17/ B. O., zastúpený Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, 817 15 Bratislava, 18/ P. O., zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, 817 15 Bratislava, 19/ Z. O., zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, 817 15 Bratislava, 20/ D. N., zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, 817 15 Bratislava, 21/ U. N., zastúpený Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, 817 15 Bratislava, 22/ T. O., zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, 817 15 Bratislava, 23/ B. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. B. XXXX/XX, XXX XX C. H. C., o určenie vecného bremena, takto

rozhodol:

I. Žalobkyňa ako vlastníčka rodinného domu súp. č. XX na parc. č. XXX zapísaného na LV č. XXXX k.ú. N., obec N., okres C. H. C., má právo prechodu a prejazdu cez parcelu reg. "C" parc. č. XXX/X o výmere 94 m² zapísanú na LV č. XXX, parcelu reg. "E" parc. č. X o výmere 148 m² zapísanú na LV č. XXX, parcelu reg. "E" parc. č. X o výmere 31 m² zapísanú na LV č. XXX a cez parcelu reg. "E" parc. č. XX o výmere 998 m² zapísanú na LV č. XXX, v rozsahu ako je toto právo zakreslené geometrickým plánom č. 6C/5/2012-624 zo dňa 28.11.2019 vyhotoveným P. N. D., znalcom z odboru geografia a kartografia, odvetvie geodézia, kartografia a fotogrametria, úradne overeným Okresným úradom Bánovce nad Bebravou, katastrálny odbor, dňa 9.12.2019 pod č. 511/2019, ktorý geometrický plán tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku.

II. Žalovaní 1/,2/,5/,6/,7/,8/,9/,12/,13/,15/,16/,17/,18/,19/,20/,21/,22/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, pričom o výške tejto náhrady bude po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

III. Žalobkyni voči žalovaným 3/, 4/, 10a/, 11a/,11b/,11c/,11d/, 14/ a 23/ nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ť o v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou dňa 17.2.2012 proti žalovaným (po pripustení zmeny žaloby) domáhala, aby súd určil, že ako vlastníčka rodinného domu súp. č. XX na parc. č. XXX zapísaného na LV č. XXXX pre kat. úz. N., obec N., okres C. nad C., má právo prechodu a prejazdu (právo cesty) cez pozemky parcelu registra "C" KN parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 94 m² zapísanú na LV č. XXX a v rozsahu určenom geometrickým plánom, ktorý bude neoddeliteľnou súčasťou rozsudku, aj cez parcely registra "E" KN parc. č. X zastavané plochy a nádvoria o výmere 148 m² zapísanú na LV č. XXX, parc. č. X zastavané plochy a nádvoria o výmere 31 m² zapísanú na LV č. XXX a parc. č. XX záhrady o výmere 998 m² zapísanú na LV č. XXX, uplatnila si nárok na náhradu trov konania. Je výlučnou vlastníčkou rodinného domu súp. č. XX na parc. č. XXX zapísaného na LV č. XXXX pre kat. úz. N.. Žalovaní sú podieloví spoluvlastníci parcely registra "C" parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria a súčasne podieloví spoluvlastníci parcely registra "E" parc. č. X zastavané plochy a nádvoria, ktorá sa prekrýva s parcelou registra "C" parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria, na ktorú doposiaľ nie je založený list vlastníctva. Pozemky registra "C" parc. č. XXX/X a XXX/X boli a sú súčasťou prístupovej cesty k rodinným domom za riekou C. v obci N., okrem iných aj rodinnému domu súp. č. XX. Pred viac ako 150 rokmi sa na mieste súčasných parciel č. XXX/X a XXX/X nachádzalo koryto potoka, ktoré bolo zavezené zeminou. Pred viac ako 100 rokmi vznikla prístupová cesta, a to tak, že vtedajší vlastníci pozemkov, ktoré sú dnes vedené ako parcely registra "C" parc. č. XXX/X a XXX/X, sa dohodli s vlastníkmi domov za riekou C. o zriadení neobmedzeného prechodu a prejazdu v prospech všetkých vlastníkov rodinných domov za riekou C.. Tomu zodpovedala aj stavebná činnosť pôvodných vlastníkov pozemkov pod touto cestou, ktorí svoje pozemky oplotili tak, aby nezasiahli do cesty a cesta zostala voľná. Takto sa cesta využívala viac ako 100 rokov a nikto právo vlastníkov rodinných domov ležiacich na konci tejto cesty prechádzať po pozemkoch v rozsahu spoločnej cesty nerušil. Vlastníci rodinných domov sa podieľali aj na údržbe tejto cesty jej kosením a potrebnými terénnymi úpravami. Strýko žalobkyne A. N., ktorý bol zároveň jej právnym predchodcom vo vlastníctve rodinného domu súp. č. XX, sa spolupodieľal aj na stavbe mosta cez riekou C., po ktorom sa priamo prichádza na prístupovú cestu. Oprávnenie prechodu a prejazdu bolo všeobecne známe a o jeho existencii neboli žiadne pochybnosti. Uvedené právo prechodu a prejazdu bolo zriadené v prospech všetkých vlastníkov susediacich rodinných domov a na ťarchu všetkých pozemkov tvoriacich spoločnú cestu. Takto sa cesta na uvedených pozemkoch využívala bez obmedzenia až do roku 2010, kedy v užívaní cesty začali ostatným brániť žalovaní 1/ a 2/. Niektorí žalovaní jej vo výkone práva prechodu nebránia, avšak sami nemôžu toto právo usporiadať vkladuschopnou listinou. Vzhľadom na to, že takto sa uvedené právo zodpovedajúce vecnému bremenu užívalo minimálne od roku 1923 (kedy sa narodila stará matka žalobkyne), nadobudla žalobkyňa toto právo vydržaním. O tom, že ide o cestu, svedčia podľa žalobkyňou ňou predložené fotografie, ako aj evidencia katastra nehnuteľností, kde sa ako spôsob využitia pri pozemkoch parc. č. 457/1 a XXX/X uvádza "cestná, miestna a účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník". Takto (ako cesta) boli tieto pozemky zamerané aj pri novom zameraní a vzniku parciel č. XXX/X a XXX/X.

2. Žalovaní 1/ a 2/ žiadali žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú a zaviazať žalobkyňu na náhradu trov konania. Vo vyjadrení uviedli, že cez nehnuteľnosti - pôvodnú parcelu registra "E" parc. č. 9, ktorá zodpovedá sčasti parcele registra "C" parc. č. XXX/X nevidovanej na liste vlastníctva, a parcelu registra "C" parc. č. XXX/X nikdy nevidela prístupová cesta k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa za riekou C.. Aj pôvod údajnej prístupovej cesty vysypaním starého koryta potoka uvedený žalobkyňou je mylnou informáciou, nakoľko staré koryto potoka nie je v miestach, kde ležia predmetné nehnuteľnosti, ale v miestach ponad parc. č. XXX, XXX a XXX. Prístupovou cestou k domu žalobkyne a k ostatným susediacim nehnuteľnostiam bola a je obecná cesta vedúca rovnobežne s parcelami č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X a XXX/X a táto cesta je aj pravidelne udržiavaná. Cez nehnuteľnosti parc. č. XXX/X a XXX/X chodili iní ľudia než ich vlastníci ojedinele, a to pred viac ako 40 rokmi, keď sa hospodárilo na pozemkoch s hospodárskymi zvieratami, avšak v žiadnom prípade neboli prístupovou cestou. K

parcelám č. XXX/X a XXX/X nikdy nebolo zriadené právo služobnosti a ani iné osobitné vecné bremeno alebo právo prechodu a už vôbec nie prejazdu v prospech vlastníkov rodinného domu súp. č. 30 a ani v prospech vlastníkov iných nehnuteľností. Tvrdenie žalobkyne, že sa cesta využívala 100 rokov až do roku 2010 nie je pravdivé. Táto sa na uvedené účely nevyužívala vôbec, viac ako 40 rokov cez uvedené nehnuteľnosti žiadne osoby mimo vlastníkov príľahlých stavieb pravidelne neprechádzajú ani pešo ani motorovými vozidlami, a navyše cez parcelu č. XXX/X sa autom dá prejsť kvôli náročnému terénu iba s veľkými ťažkosťami a iba s terénnym automobilom. Argument žalobkyne, že vlastníci domov za riekou C. sa mali podieľať aj na údržbe údajnej cesty jej kosením a potrebnými terénnymi úpravami nie je pravdivý. Predmetné nehnuteľnosti vždy udržiavali výhradne ich vlastníci, pričom od nadobudnutia podielového spoluvlastníctva sa o tieto starajú žalovaní 1/ a 2/. Pravdivé nie je ani tvrdenie žalobkyne, že odporcovia 1/ a 2/ pozemok parc. č. XXX/X oplotili a bránu uzavreli. Bránu postavil otec odporcov 3/ pred 31 rokmi, pričom táto je odomknutá. Na preukázanie tvrdení navrhovateľky nestačí len preukázanie skutočností, že jej resp. jej právnym predchodcom po istý čas nikto nebránil prechádzať resp. uskutočňovať prejazd cez predmetné nehnuteľnosti a toto prechádzanie sa tolerovalo, pokiaľ nebola súčasne preukázaná aj existencia právnej povinnosti vlastníkov predmetných nehnuteľností strpieť výkon žalobkyňou tvrdeného práva. V tejto súvislosti odporcovia 1/ a 2/ poukázali na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky Rv II 435/32, podľa ktorého skutočné poskytnutie a trpenie služobnosti bez knihového vkladu alebo záznamu poskytuje oprávnenému len držbu práva služobnosti, nie však vecné právo služobnosti. Ak služobnosť nebola vložená do kníh, nemá singulárny nástupca vlastníka služobného pozemku povinnosť uznať a strpieť služobnosť. Okrem toho je potrebné poskytnúť ochranu vlastníckeho práva nielen žalobkyňi ako potencionálne oprávnenej z vecného bremena, ale aj vlastníkom zasiahnutých nehnuteľností, pre ktorých by prípadné určenie žalobkyňou požadovaného vecného práva spočívajúceho v práve prechodu a prejazdu bolo neprímeraným zásahom do ich vlastníckych práv. Tento neprímeraný zásah vyplýva jednak z toho, že žalobkyňa by prechádzala motorovým vozidlom priamo popod okná žalovaných 1/ a 2/, ale najmä z tej skutočnosti, že žalobkyňa má zabezpečený iný vhodný, udržiavaný a nerušený prístup k nehnuteľnosti, ktorej je vlastníčkou.

3. Žalovaná 3/, súčasne ako splnomocnená zástupkyňa žalovaného 4/ uviedla, že z ich strany priznávajú právo žalobkyne na prechod.

4. Žalovaní 5/, 6/, 8/, 9/, 12/, 13/, 15/, 16/, 17/, 18/, 19/, 20/, 21/ a 22/ (nezistených vlastníkov) prostredníctvom zástupcu Slovenský pozemkový fond vo vyjadreniach uviedli, že žalobkyňa nepredložila písomnú dohodu medzi vtedajšími vlastníkami pozemkov a vlastníkami rodinných domov za riekou C. o zriadení práva prechodu a prejazdu. Pokiaľ ide o vydržanie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, na naplnenie dobrej viery nestačí, ak tvrdené právo k pozemku bolo dlhodobo nerušene vykonávané. Presvedčenie nadobúdateľa o tom, že mu právo zodpovedajúce vecnému bremenu patrí, musí byť podložené dôvodom oprávňujúcim k takému presvedčeniu, teda okolnosťami svedčiacimi o poctivosti nadobudnutia, pričom dôkazné bremeno znáša žalobca. Výkon práva prechodu, ktorý sa opiera len o ústny súhlas vlastníka nehnuteľnosti, nemôže viesť k vydržaniu.

5. Žalovaná 7/ na pojednávaní dňa 8.1.2014 uviedla, že nesúhlasí so žalobou.

6. Žalovaná 10a/ v písomnom vyjadrení k návrhu uviedla, že nemá k veci čo uviesť, pretože od roku 1946 žije v U. republike a o danej problematike nič nevie.

7. Žalovaná C. Z., ktorá v priebehu sporu zomrela v podaní z 31.10.2013 uviedla, že súhlasí so zriadením vecného bremena cez túto parcelu v prospech žalobkyne.

8. Žalovaní 11a/, 11b/, 11c/ (aj ako právny nástupca žalovanej: C. Z.) a 11d/ v písomnom vyjadrení uviedli, že so žalobou súhlasia a voči existencii vecného bremena v prospech žalobkyne, majiteľky rodinného domu po jej strýkovi A. N. nemajú výhrady, nakoľko jej právo užívať tieto pozemky je dané - táto cesta (prechod a prejazd cez pozemky teraz vedené ako parc. č. XXX/X a XXX/X v prospech majiteľov rodinného domu, ktorý teraz vlastní žalobkyňa) bola dohodou zúčastnených vlastníkov desaťročia využívaná na prechod a prejazd.

9. Štatutárny zástupca žalovaného 14/ v spore uviedol, že ako spoluvlastník parcely reg. "E" parc. č. X je za to, aby sa zriadilo vecné bremeno práva prechodu nielen v prospech žalobkyne

10. I Žalovaná 23/ v spore uviedla, že so žalobou súhlasí, ten výhon tam bol čo pamätá od mala.

11. Podľa § 470 ods. 1,2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) účinného od 1.7.2016 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

12. O nároku žalobkyne súd rozhodol medzitýmym rozsudkom č.k. 6C/5/2021-311 dňa 04.03.2013 tak, že navrhovateľka (žalobkyňa) ako vlastníčka rodinného domu súp. č. XX na parc. č. XXX zapísaného na LV č. XXXX k.ú. N., obec N., okres C. nad C., má právo prechodu a prejazdu cez parcelu reg. "C" parc.

č. XXX/X o výmere 94 m² zapísanú na LV č. XXX, parcelu reg. "E" parc. č. X o výmere 148 m² zapísanú na LV č. XXX, parcelu reg. "E" parc. č. X o výmere 31 m² zapísanú na LV č. XXX a cez parcelu reg. "E" parc. č. XX o výmere 998 m² zapísanú na LV č. XXX. O presnom určení miesta prechodu uvedenými parcelami, ako aj o náhrade trov konania rozhodne súd konečným rozsudkom po právoplatnosti tohto medzitimného rozsudku. Uvedený medzitimný rozsudok č.k. 6C/5/2012-311 v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu (na odvolanie žalovaných 1/,2/ 5/, 6/, 8/, 9/, 12/, 13/, 15/, 16/, 17/, 18/, 19/, 20/, 21/ a 22/), Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Co/754/2014 - 397 zo dňa 30.06.2016 nadobudol právoplatnosť dňa 31.10.2016 .

13. Po nadobudnutí právoplatnosti tohto medzitimného rozsudku súd následne o presnom určení miesta práva prechodu a prejazdu uvedenými pozemkami, ako aj o náhrade trov konania vykonal dokazovanie: Listinami z pripojeného spisu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 4C/131/2008: listina Obce N. a zápisnice z pojednávania zo dňa 23.4.2008, 3.6.2008 a 11.6.2008 (na ktorých vypočul svedkov), výsluchmi žalobkyne, žalovaných 1/,2/,3/, navrhnutých svedkov, výsluchom žalovaného 11a/ a žalovanej 11b/, fotografiami, ohliadkou na mieste samom, znalcom z odboru geodézia, kartografia a kataster nehnuteľností, odvetvia geodézia, kartografia a fotogrametria, ktorému súd uložil povinnosť vypracovať písomný znalecký posudok spolu s geometrickým plánom.

14. Z pripojeného spisu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 4C/131/2008, o určenie podielového spoluvlastníctva k parc. č. XXX/X, v k.ú. N. zapísanej na LV č. XXX (ďalej „vec Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 4C/131/2008“) z listiny (č.l. 97) obec N. oznamuje súdu, že parc. č. XXX/X slúži ako jediný spoločný prechod pre majiteľov stavieb, č. domov XX,XX XX a XX.

15. Vo veci Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 4C/131/2008 bol 23.04.2008 bol ako svedok vypočutý R. N., ktorý vo svojej výpovedi sa nehnuteľnosť využívala ako cesta ešte jeho nebohým otcom a v minulosti sa tadiaľ chodilo vozom s kravami. Následne doplnil že ide o kamenistú cestu, pieskom vysypanú, mierne svahovitú, využívali, keď potrebovali ísť autom, cesta je vysypaná 10, 20 rokov, keď sa urobia jamy, tak sa opätovne povysýpa. Na otázku či bude cestu využívať tak uviedol že ju bude využívať keď ju bude potrebovať. Dcéra ju bude využívať, keďže tam býva.

16. Vo veci Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 4C/131/2008 bola vypočutá svedkyňa B. C., nar. v roku XXXX, ktorá uviedla, že už ako 10 ročná tadiaľ chodila s kravami, nikto to nehatal, všetko bolo v poriadku. Všetci ktorí tam mali, každému záležalo na tom keď tam chodili. Pred domom pozemok patril tomu, komu patrí dom a cesta je pre všetkých.

17. Vo veci Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 4C/131/2008 bol vypočutý ako svedok aj P. F. K., ktorý vykonával funkciu starostu obce N. od roku 1989 do roku 1993, ktorý uviedol, že navštevovali sa každú chvíľu, odjakživa tam bývala cesta. Odkedy tam býva, chodili tam autom a nikdy neboli žiadne problémy. Vie, že z tejto cesty daň odvádzali pani K., pán E., pani U. a nie som si istý či to bol aj pán N.. Na obecnom úrade sa to rozdeľovalo podľa toho, kto mal priznané pozemky.

18. Vo veci Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 4C/131/2008 bol 23.04.2008 bola ako svedok vypočutá K. Z., ktorá takisto potvrdila, že táto nehnuteľnosť (č. XXX/X) sa v minulosti využívala ako prechod k iným nehnuteľnostiam pre tých, ktorí tam mali výhon. Boli to E. A., E. A., N. Q., A. N. a rodina A. N..

19. Vo veci Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 4C/131/2008 bola vypočutá svedkyňa H. E., ktorá uviedla, že ako dieťa si pamätá, že cez ich dvor chodievali peši alebo na bicykli a potom keď K. kúpili auto, začali tam chodiť aj autom. Vie o tom, že K. využívajú tento dvor ako prístup na štátnu obecnú cestu. Videla ako tento prístup využívajú aj iní ľudia ktorí tam bývajú motorovými vozidlami.

20. Vo veci Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 4C/131/2008 bol ako svedok vypočutý 03.06.2008 A. S. ktorý uviedol, že tam žije od malého chlapca, uvedenú situáciu pozná dobre, žilo tam päť rodín ktoré tam cez ten most mali výhon. Na otázku uviedol, že to bolo využívané vždy, tí ľudia čo tam vlastnili chalupy tam chodili vždy. Cesta bola vždy voľná, vedľa stáli stavby.

21. Žalovaná 11b/ vo výpovedi uviedla, že sa jedná pravdepodobne o cestu dolu ako bývajú K.. Pamätá si, že to bola cesta. Normálne tam ľudia chodili, bývala tam myslí si že babka alebo prababka pani žalobkyne. Chodilo sa tam s vozmi a kravami. Chodili tadiaľ chodili ľudia vozmi, s kravami, na pešo.

22. Podľa § 151n ods. 1 Občianskeho zákonníka vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

23. Podľa § 151n ods. 2 Občianskeho zákonníka vecné bremená spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti prechádzajú s vlastníctvom veci na nadobúdateľa.

24. Podľa § 151n ods. 3 Občianskeho zákonníka pokiaľ sa účastníci nedohodli inak, je ten, kto je na základe práva zodpovedajúceho vecnému bremenu oprávnený užívať cudziu vec, povinný znášať

primerane náklady na jej zachovanie a opravy; ak však vec užíva aj jej vlastník, je povinný tieto náklady znášať podľa miery spoluužívania.

25. Podľa § 151o ods. 1 Občianskeho zákonníka vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne.

26. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.1.1992, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť. Podľa § 134 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.1.1992, do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

27. Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.1.1992, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

28. Podľa § 865 ods. 3 Občianskeho zákonníka do času uvedeného v ustanovení § 135a v znení zákona č. 131/1982 Zb. sa započíta aj čas, po ktorý občan alebo jeho právny predchodca mal vec nepretržite v držbe (§ 135a ods. 1) alebo nepretržite vykonával právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 135a ods. 2) pred 1. aprílom 1983; tento čas sa však neskončí skôr než uplynutím jedného roka od tohto dňa.

29. Podľa § 865 ods. 6 Občianskeho zákonníka na práva a povinnosti z vecných bremien vzniknutých pred 1. aprílom 1964 sa vzťahujú obdobne ustanovenia § 135b a § 135c ods. 3 až 7 v znení zákona č. 131/1982 Zb. [v súčasnosti ustanovenia § 151n a § 151o].

30. Podľa § 135a ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.1983 do 31.12.1991, vlastníkom veci, ktorá môže byť predmetom osobného vlastníctva, sa stane občan, ktorý má nepretržite v držbe (§ 132a ods. 1) hnutelnú vec tri roky a nehnuteľnú vec desať rokov. Obdobne, pokiaľ nie je ustanovené inak, nadobudne občan aj právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 132a ods. 2). Podľa § 135a ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.1983 do 31.12.1991, do doby podľa odsekov 1 a 2 si občan môže započítať dobu, po ktorú jeho právny predchodca mal vec nepretržite v držbe alebo nepretržite vykonával právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

31. Súd vykonané dôkazy hodnotil v súlade so znením ust. § C.s.p. účinného od 1.7.2016, podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo a dospel k názoru, že žaloba je dôvodná.

32. Výrok rozsudku, ktorým sa určuje existencia sporného práva cesty ako práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, musí byť dostatočne určitý, zvlášť v prípade, kedy právo nemá byť využívané v celom rozsahu pozemku, zásah do vlastníckeho práva má byť najhospodárnejší, aby čo najmenej obťažoval vlastníka pozemku. Z výroku rozsudku musí jednoznačne vyplývať, kadiaľ cesta vedie. Z rozhodnutia musí byť tiež zrejmé, že ide o vecné bremeno v prospech vlastníka v rozhodnutí presne uvedenej nehnuteľnosti. V prípadoch konania o určenie existencie práva cesty, v ktorých je naliehavý právny záujem na takom určení a keď je priebeh cesty, po ktorej má byť právo vykonávané sporný, platí, že súčasťou rozsudku, ktorým je žalobe vyhovené, musí byť geometrický plán vytyčujúci, kadiaľ cesta vedie.

33. Na základe medzitimného rozsudku mal súd dané, že žalobkyňa ako vlastníčka rodinného domu súp. č. XX na parc. č. XXX zapísaného na LV č. XXXX k.ú. N., obec N., okres C. nad C., má právo prechodu a prejazdu cez parcelu reg. "C" parc. č. XXX/X o výmere 94 m² zapísanú na LV č. XXX, parcelu reg. "E" parc. č. 9 o výmere 148 m² zapísanú na LV č. XXX, parcelu reg. "E" parc. č. 4 o výmere 31 m² zapísanú na LV č. XXX a cez parcelu reg. "E" parc. č. XX o výmere 998 m² zapísanú na LV č. XXX, pričom vymedzenie tohto práva prechodu a prejazdu mal súd preukázaný vykonaným dokazovaním nielen výsluchom strán sporu a svedkov v tomto konaní ale i zápisnicami o výpovediach svedkov vo veci Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 4C/131/2008 (o určení podielového spoluvlastníctva k parc.č. XXX/X), ktoré výpovede preukazujú, že predmetné pozemky (ku ktorým žiada žalobkyňa určiť vecné bremeno) sa pre účely nehnuteľnosti toho času vo vlastníctve žalobkyne využívali na prechod a prejazd ako cesta. O tom v akom rozsahu tieto predmetné pozemky ako cesta využívali vlastníci iných nehnuteľností (medzi nimi i žalobkyňa a jej právni predchodcovia) vyplýva z nasledovných výpovedí: žalobkyňa dňa 29.6.2012 uviedla, že z rozprávania strýka vie, že majitelia horných domov prechádzali cez sporné parcely. Majitelia týchto domov financovali aj stavbu mosta, aby mali zabezpečenú prístupovú cestu. Chodila po spornej ceste aj autom, bez problémov tade autom prešla. Teraz jej žalovaný 1/ a 2/ v tom bránia. Žalovaný 1/ na pojednávaní dňa 29.6.2012 uviedol, že tade niekedy prešli s kravami. Žalovaná 2/ na pojednávaní dňa 29.6.2012 uviedla, že sa pristahovala do domu ako nevesta, vie len z rozprávania, že sa tieto parcely využívali, keď sa chodilo s kravami ešte v čase, keď sa hospodáril. Žalovaná 3/ na pojednávaní dňa 29.6.2012 uviedla, že dedovia od K. a jej dedo sa dohodli na stavbe

mosta, prispela aj rodina staršej sestry jej otca, aj dvaja susedia zhora, a to rodičia N. N. a predchodcovia z domu, ktorý teraz užíva žalobkyňa. Títo užívali a mali právo prechodu cez most a naňho nadväzujúcu cestu. Svedkyňa B. Z., sestra starého otca žalobkyne na pojednávaní dňa 5.11.2013 uviedla, že cesta tam bola, pamätá si to od mala. Táto cesta viedla od potoka až po hradskú. Viedla cez dvory E., tí boli od potoka, a cez dvor Q. N., ten bol ďalej. Od Q. N. bol briežok a tam bol potok, oni (rodina svedkyne) bývali za potokom. Po tejto ceste chodil jej otec, keď si chcel na zimu doviešť drevo, musel tade ísť, inde sa nedostal. Svedkyňa C. F. uviedla, že jej babka bývala nad K., jej otec tade chodieval autami, aj poľnohospodárske vozy tadiaľ chodili, chodilo sa tade - cez dvory K. a tých, čo tam bývali pred nimi - stále, roky, neboli tam žiadne spory. Svedok R. N., otec žalobkyne, na pojednávaní dňa 4.3.2014 uviedol, že tá cesta - výhon vznikol v r. 1860, čo rozprávala babka a starí ľudia. Chodili tade s kravami a s vozmi, tá cesta pokračovala až do vrška, tam je zachovaná až dodnes. Bývalo tam hore asi 20 ľudí, boli to 3 chalupy - oni, ďalší N., pani M. a pán M.. Chodievali tade na motorke, strýko z U. na K., stredom bola cesta. Svedok S. N., bratranec otca žalobkyne, na pojednávaní dňa 4.3.2014 uviedol, že presne chodili tam, kde je teraz plot pani N., vedľa tohto plota.

34. Za účelom presného vymedzenia vecného práva v zmysle medzitýmneho rozsudku súd následne vykonal dokazovanie i ohliadkou na mieste samom, z ktorej súd vyhotovil i fotografie za prítomnosti ustanoveného znalca, i znaleckým posudkom vypracovaným znalcom z odboru geodézia, kartografia a kataster nehnuteľností, odvetvia geodézia, kartografia a fotogrametria, ustanoveným v tomto spore súdom. Tento na znaleckú úlohu, po oboznámení sa s vecou, po vykonaní dôkazu ohliadky na mieste samom aj za prítomnosti znalca geometrickým plánom vymedziť (presne určiť) právo prechodu a prejazdu cez parcelu reg. "C" parc. č. XXX/X o výmere 94 m² zapísanú na LV č. XXX, parcelu reg. "E" parc. č. 9 o výmere 148 m² zapísanú na LV č. XXX, parcelu reg. "E" parc. č. 4 o výmere 31 m² zapísanú na LV č. XXX a cez parcelu reg. "E" parc. č. XX o výmere 998 m² zapísanú na LV č. XXX v prospech vlastníka rodinného domu súp. č. XX na parc. č. XXX, zapísaného na LV č. XXXX, k.ú. N. vypracoval písomný znalecký posudok č. 10/2019, ktorého súčasťou je takýto geometrický plán, ktorý žiadna zo strán nerozporovala a tento sa za účelom vymedzenia práva žalobkyne z vecného bremena-práva prechodu a prejazdu (priznaného medzitýmnym rozsudkom) stal súčasťou tohto konečného rozhodnutia, tak ako v spore navrhovala žalobkyňa.

35. V tomto konečnom rozhodnutí súd rozhodol o i nároku na náhradu rov konania. Súd žalobkyňi v celom rozsahu vyhovel.

36. Nárok na náhradu trov konania si uplatnila žalobkyňa voči všetkým žalovaným, z dôvodu že postoje žalovaných sa v konaní menili, čo malo vplyv aj na to, že právu žalobkyne odporovali nielen žalovaní 1/a2/, ale v priebehu konania svoje nesúhlasné stanovisko vyslovili aj niektorí ďalší žalovaní vo forme vyjadrenia k žalobe a vo forme odvolania voči medzitýmnemu rozsudku. Žalobkyňa objektívne uznáva, že postavenie žalovaných v konaní ako procesnej strany bolo dané nielen tým, či bránia nároku žalobkyne ale aj z titulu ich vlastníctva na LV a preto žalobkyňa nepovažuje za správne aby sa domáhala náhrady trov konania voči tým žalovaným, ktorí jej nebránia v nároku. Keďže však postoje žalovaných sa v konaní menili, a v tomto smere nie je zrejmé, či využijú opravný prostriedok, ktoré právo im náleží voči rozhodnutiu súdu, v prípade že súd vyhovie žalobkyňi, tak žalobkyňa v tomto štádiu uplatňuje náhradu trov konania všeobecne a bez rozdielu. Vo vzťahu k navrhovanému postupu podľa § 257 C.s.p. súhlasí s tým, aby súd takto postupoval vo vzťahu k tým účastníkom, ktorí nebránili žalobkyňi alebo dokonca aj nárok uznávali.

37. V súvislosti s nárokom na náhradu trov konania, žalovaní 1/ a 2/ prostredníctvom právneho zástupcu navrhli uplatniť § 257 C.s.p., Žalovaní 1/ a 2/ nikdy výslovne nebránili žalobkyňi v práve prechodu. V spore sa nikdy nepreukázalo a ani to žalobkyňa nikdy netvrdila, že by žalovaní 1/ -2/ vybudoval zábrany, ktoré by bránili v prechode. Napokon súd mal možnosť sa osobne presvedčiť na tvare miesta o tom, že od domu žalobkyne cez prechod okolo nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaných nie je žiadna brána, tá bola až na konci celého prechodu, ktorá končí nehnuteľnosťami ktoré ani nie sú vo vlastníctve žalovaných 1/ a 2/. Dovolím si poukázať v tejto súvislosti na uznesenie ústavného súdu sp. zn. III.ÚS 187/04. Právo prechodu je právo vecné právo, ktoré sa zapisuje do katastra nehnuteľností, resp. do evidencie nehnuteľností. Predmetom sporu bolo, že právo prechodu existovalo po určitú dobu a vzniklo tzv. vydržaním, kedysi dávno pred určitými rokmi. Žalovaní 1/ - 2/ však nadobudli nehnuteľnosti bez toho aby boli zaťažené právom prechodu. Ak by osoby ohľadne ktorých mal existovať vecné právo - právo prechodu, ktoré bolo predmetom tohto sporu boli bdelé, mali si ako riadni hospodári svojho majetku zabezpečiť zápis vecného bremena do evidencií nehnuteľnosti. Ani v jednom dôkaze predloženom v tomto spore nie je žiadna zmienka o tom, že by bolo vecné bremeno zapísané v nejakej evidencii. Preto žalovaní 1/ - 2/ nemôžu niesť následky toho, že nadobudli nehnuteľnosť ohľadne ktorej bolo nesprávne zapísané vecné právo, ktoré už v danom čase, teda v čase nadobudnutia nehnuteľnosti podľa

rozhodnutia súdnych autorít existovalo. Žalobkyňa potvrdila na pojednávaniach, že jej nikdy nebolo bránené prechádzaniu cez nehnuteľnosti, vždy tadiaľ mohla prejsť aj v čase, keď existovali spory medzi jej manželom a žalovaným. A že žalovaní 1/ a 2/ nikdy nezadali príčinu na podanie žaloby. Žalobkyňa sama chcela mať vyriešenú situáciu a zosúladený skutkový stav so stavom právnym. Mám za to, že tieto okolnosti sú dôvodmi hodnými osobitného zreteľa pre prípad rozhodovania o náhrade trov konania ust. § 257 C.s.p.

38. V súvislosti s nárokom na náhradu trov konania žalovaní 5/6/8/9/12/13/15/16/17/18/19/20/21/22/ prostredníctvom zástupcu - Slovenský pozemkový fond uviedli, že s prípadným priznaním náhrady trov konania žalobkyni nesúhlasia a žiada nepriznať náhradu trov konania s odkazom na § 257 C.s.p.. Povinnosť nahradiť trovy konania nemožno uložiť Slovenského pozemkovému fondu, vzhľadom na to, že nie je stranou sporu a súd nekoná a nerozhoduje o jeho právach a chránených záujmoch, pričom rozhodnutie uložiť povinnosť náhrady trov konania nezistenému vlastníkovi je nevykonateľné, všeobecne súdy SR nepriznávajú žalobcom voči stranám sporu, ktorou je nezistený vlastník náhradu trov konania.

39. Podľa článku 37 ods. 2 a 3 Listinných základných práv a slobôd má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania. Všetci účastníci sú si v konaní rovní.

40. Podľa Čl. 6 ods. 1 Základných princípov C.s.p. strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

41. Podľa § 255 ods.1 a 2 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

43. O plný úspech žalobcu vo veci ide vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Výnimkou pri rozhodovaní o trovách konania je ust. §257 C.s.p., ktorého účelom je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva. Je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynuli z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 C.s.p.). Aplikácia ust. § 257 C.s.p. prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. C.s.p., súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Výnimočnosť pritom môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Prítom rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 C.s.p. sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom. Uvedené ustanovenie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadať kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (pozri uznesenie NS SR z 28.01.2010, sp. zn. 2M Cdo/17/2009). Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, predovšetkým s prihliadnutím na majetkové, sociálne a osobné pomery strán sporu. Zo slovného znenia § 257 C.s.p. vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Ustanovenie § 257 C.s.p. preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane konania; vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Významnými z hľadiska aplikácie § 257 C.s.p. sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj strán v priebehu konania.

44. V danom prípade došlo k určeniu vecného bremena v rozsahu navrhovaným žalobkyňou rozhodnutím súdu prvej inštancie, s ktorým (nárokom žalobkyne) žalovaní

1/,2/,5/,6/,7/,8/,9/,12/,13/,15/,16/,17/, 18/, 19/, 20/, 21/, 22/ nesúhlasili (a tento názor a postoj nezmenili počas celého konania, podali proti medzitimnému rozsudku odvolanie resp. v prípade žalovanej 7/ táto sa vo vyjadrení s odvolaním žalovaných 1/ a 2/ stotožnila), preto nebol dôvod v prípade týchto žalovaných odkloniť sa od ustálenej súdnej praxe pri rozhodovaní o trovách konania v predmetnom konaní a nebol daný dôvod na použitie výnimky podľa § 257 C.s.p., ktorej aplikácie sa prostredníctvom svojich zástupcov tak žalovaní 1/ a 2/ ako aj žalovaní 5/,6/,8/,9/,12/,13/,15/,16/,17/,18/,19/,20/,21/,22/ domáhali a v prípade žalovanej 7/ súd dôvody pre aplikáciu § 257 C.s.p. nezistil. Nebolo sporné počas celého sporu, že by bolo vecné bremeno ktorého existencie sa žalobkyňa domáha v tomto spore zapísané v nejakej evidencii a žalobkyňa práve pre popretie svojho práva zo strany týchto žalovaných počas sporu preukazovala jeho existenciu inými dôkaznými prostriedkami, a čo aj preukázala pretože medzitimný rozsudok nadobudol právoplatnosť. Zástupca žalovaných 5/,6/,8/,9/,12/,13/,15/,16/,17/,18/,19/,20/,21/,22/ žiadal aplikovať ust. § 257 C.s.p. z dôvodu, že zástupca Slovenský pozemkový fond nie je stranou sporu, súd nekoná a nerozhoduje o jeho právach a chránených záujmoch, rozhodnutie uložiť povinnosť náhrady trov konania nezistenému vlastníkovi je nevykonateľné a všeobecne súdy SR nepriznávajú žalobcom voči stranám sporu, ktorou je nezistený vlastník nárok na náhradu trov konania. Uvedený dôvod súd považuje za účelovo uvádzaný a ničím nepodložený. Nie je súdu známe z akého dôvodu by rozsudok (o uložení povinnosti nahradíť trovy konania) nebol nevykonateľný, je povinnosťou zástupcu toto tvrdiť a preukázať (napr. ak mal zástupca názor, že je tak tomu z dôvodu napr. že je žalovaný (neznámy vlastník) nemajetný, je toto tvrdenie účelové, pretože zo sporu je zrejmé, že je vlastníkom (minimálne) podielu na nehnuteľnostiach, ku ktorým sa viaže vecné bremeno. Každý so žalovaných a žalobcov má v spore rovnaké postavenie a rovnaké práva a povinnosti, nesie následky za výsledok sporu, v prípade úspechu spočívajúci v nároku na náhradu trov a v prípade neúspechu povinnosti náhradu trov konania úspešnej strane. Ak by to tak v prípade takýchto žalovaných (neznámych vlastníkov, zastúpených Slovenským pozemkovým fondom) nebolo, nepatriť by im potom ani právo na náhradu trov konania v prípade že sa svojho práva domáhali úspešne, alebo ich obrana bola dôvodná. A že to tak nie je, t.j. že úspešnej strane sporu - neznámych vlastníkov, zastúpených Slovenským pozemkovým fondom nárok na náhradu účelných trov sporu patrí je známe z rozhodnutí súdov (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, a to napr. uznesenia sp.zn.7Cdo/93/2012 zo dňa 19.07.2012 a 2MCdo/16/2012 zo dňa 26.06.2013). Súd nepochybuje že nie je vylúčená v prípade že neznámi vlastníci ako neúspešní v spore by mali nahradíť trovy konania aplikácia ust. § 257 C.s.p., avšak strana - žalovaní (prostredníctvom svojho zákonného zástupcu Slovenského pozemkového fondu) musia uviesť konkrétne dôvody a súd tieto dôvody následne akceptovať (pri zohľadnení pomerov na oboch stranách) ako dôvody hodné osobitného zreteľa a čoho dôsledkom potom je že úspešnej strane nárok na náhradu trov sporu súd neprizná. Zákonný zástupca žalovaných 5/,6/,8/,9/,12/,13/,15/,16/,17/,18/,19/,20/,21/,22/ žiadne takéto konkrétne dôvody neuviedol.

45. Iná situácia je v prípade ostatných žalovaných, tých ktorí s podanou žalobou súhlasili. Svojim postojom nedali zámienku aby bola žaloba podaná, tvrdenia žalobkyne uvedené v žalobe nerozporovali, nedali tak dôvod aby žalobkyňa účelné trovy konania vznikali, avšak bez súčinnosti ostatných žalovaných nebolo možné predmet sporu vyriešiť mimosúdne resp. zmierom (vzhľadom na sporné tvrdenia v spore, a navrhované prostriedky procesnej obrany), ktoré okolnosti súd považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa aby žalobkyňa ako úspešnej voči týmto žalovaným 3/,4/,10a/,11a/,11b/,11c/, 11d/ a 14/ a 23/ nárok na náhradu trov konania nepriznal.

46. Podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Lehotu na plnenie určil súd podľa ust. § 232 ods. 3 C.s.p. Podľa § 232 ods. 3 C.s.p., lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou (§ 355 a § 357 písm. n) C.s.p.). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359. Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie (§ 48 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok)).